

[Larsen-Ledet]

»Er der inden for de sidste fem år af monopoltilsynet sket påtale i henhold til monopolloven af Superfos' og Rockwools virksomhed, og kan monopoltilsynet ikke med den nuværende lovmæssige baggrund påbyde de anmeldte virksomheder bremset i ulovligheder?«

Begrundelse

Offentliggørelse af virksomhedens interne forhold er vel ikke den eneste mulighed. Der må være andre former for repressalier over for eventuelle ulovligheder.

Svar (6/9 84):

Industriministeren (Stetter):

Monopoltilsynet har oplyst følgende:

»Monopolloven etablerer et offentligt tilsyn med konkurrencebegrænsninger, idet urimelige virkninger af sådanne begrænsninger skal imødegås. Loven bygger som hovedregel på et kontrolprincip; aftaler, dominerende stilling m.v. er ikke som sådan forbudt, men virkningerne heraf skal kontrolleres. Herved kan der efterfølgende blive tale om indgreb over for virksomhederne efter den i loven fastlagte procedure. Sådanne indgreb forudsætter ikke, at virksomheden er registreret i monopoltilsynets offentligt tilgængelige register. Bliver der tale om, at en virksomhed tilsidesætter et af tilsynet givet pålæg, kan overtrædelsen imødegås ved lovens almindelige sanktionsbestemmelser.

Monopolloven bygger endvidere på et almindeligt offentlighedsprincip, idet almindelig udbredt kendskab til markedets købs- og salgsvilkår m.v. i sig selv anses for egnet til at mindske de urimelige virkninger af eventuelle konkurrencebegrænsninger. Offentliggørelse, der selvsagt skal ske i overensstemmelse med lovens bestemmelser, hvorefter hemmelige og fortrolige oplysninger ikke må videregives til offentligheden, har således ligesom indførelse i monopoltilsynets register ikke karakter af straf.

Monopoltilsynet har i de seneste 5 år haft anledning til at tage forhold i relation til Superfos' og Rockwools virksomhed op i forskellig sammenhæng. Med hensyn til Superfos' virksomhed på markedet for grovvarer skal henvises til en artikel i Monopoltilsynets Meddelelser 1984, side 212-215. Superfos,

der er registreret for produktion og handel med grovvarer, havde ydet generelle rabatter, der lå ud over det til tilsynet anmeldte, ligesom selskabet i betydeligt omfang havde ydet individuelle rabatter. Efter foretagen undersøgelse og forhandling indskærpede tilsynet over for Superfos – og over for andre virksomheder på området – lovens bestemmelser om anmeldelsespligt, og omfanget af denne pligt blev nærmere afgrænset.

For så vidt angår varmeisoleringsmaterialeområdet kan det anføres, at monopoltilsynet – som følge af arbejdet med den nu afsluttede undersøgelse af området – i de sidste 5 år kun i forbindelse med modtagelse af klager har behandlet konkrete sager i henhold til monopolloven vedrørende Rockwool og Superfos Glasuld.

Et spørgsmål om adgang til direkte levering fra Superfos Glasuld blev i 1982 løst ved forhandling, og i et spørgsmål om Superfos Glasulds salgsbetingelser for tysk godkendte produkter fandt tilsynet i 1984 ikke, at der forelå de i monopollovens § 11 omhandlede urimelige virkninger.

I 1982 forhandlede tilsynet med begge selskaber om disses krav i forbindelse med autorisation af hulmursisoleringsfirmaer. Tilsynet meddelte selskaberne, at man ikke for tiden fandt tilstrækkelig anledning til at rette indvendinger mod selskabernes betingelser, men at tilsynet senere ville vende tilbage til spørgsmålet om rimeligheden af nogle af de krav, der blev stillet for optagelse af autoriserede hulmursisoleringsfirmaer.

Det tilføjes, at tilsynet for tiden behandler spørgsmålet om anmeldelse i henhold til monopollovens § 6, stk. 2, af dominerende enkeltvirksomheder i varmeisoleringsmaterialeindustrien.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 1037

Til *miljøministeren* (31/8 84) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor miljøstyrelsen i sin redegørelse om sikkerheden ved kernekraftværker udelukkende har baseret sine vurderinger af ulykkesrisikoen ved den planlagte engelske Sizewell B-reaktor på materiale fra de engelske elselskaber og dermed helt har forbigået det omfattende kritiske